

וצייר שלו כמו זה: א. זהי דמות הקמצן, שהו ניצוץ ורקייע. הניצוץ הוא כוכב, ועליו נאמר דרך כוכב מעיקב. רקיע - וקס שבט מישראל. ניצוץ הוא כוכב חמה שמאייר ברקייע, ועטורה על ראשו למטה נחלה א כוה: א' לבנה שפתחת הרקייע, ושניהם בציור זה: ס (כשייבא סמא"ל להסתכל בה למטה, מסתכלת למעלה ומפה את פניה ממנה, ומছזרה פניה מניה למטה, והיא מתרכחת ממנה. באוטו זמן, תקעו בחדר שופר בכסה ליום חגנו. באיזה חידש? בחדר שבו מתחפה הלבנה.ומי הוי שמכסה עליה? יהו"ה, שכנו עולה א בחשbon: י' למעלה, י' למטה, ו' באמצע, והוא שומר אותה. זהו שchetוב אני ה' הוא שמי וכור').

ב - היכל לנקדה, הג שלה הוא רקייע, והיא פתח - עליו נאמר נוטה שמים כירעה, והוא ו' שמכסה על נקדה העליונה והפתוחונה והאמצעית, כמו זה: ו' (ט). צ - שני ניצוצות של האות צ' הם צרי. שני הראשים של צ' הם שניים של ע'.

ש - יש לה שלשה ראשיים, והם סג'ול, והם שלוש נקודות שיר"ק, ז' ו' הראש של חיל"ם חיר"ק שיר"ק בר', קוץ מבנים, חיר"ק קוץ של אותן ג', והפל נרמו באות א'. נקדה למעלת חיל"ם, נקדה למפה - חיר"ק, באמצע - שיר"ק, כמו זה: ו' ועוד שתי נקודות של אותן א', הם צרי"י והם שב"א, והם ברמותacha א, כמו י' למעלה, ו' באמצע, ד' למטה. א (ט) היא קוץ למעלה, קוץ למטה, קוץ באמצע, והוא

ויצוֹרָא דִילֵיה בְגּוֹנָא דָא אַ דָא אַיִהִי דִיּוֹקְנָא דקמצן ד, דאייה ניצוץ ורקייע, ניצוץ איהו פכב, ועלייה אtmpר (במדבר כד יז) דרך פכב מעיקב, רקייע וקס שבט מישראל, ניצוץ איהו פכב חמה דנהרא ברקייע, עטורה על רישיה, לתפא אtmplag א בגונא דא לא סיהרא דתחות רקייע ותרוייה בציורא דא ס (כדי יתי סמא"ל לאסתכל בא' לתפא אסתכלת לעילא, ואתקסיאת אנפה מגיה, והדרת אנפה מגיה לתפא, ואייה אתרחקה מגיה.

בזהיא זמנא, תקעו בחדר שופר בפסה ליום חגנו (תהלים פא ט), באן ירחא, בירחה דאתפסיא ביה סיהרא, ומאן הוא דמכסי עלה יהו"ה, דכו סליק א בחשbon, י' לעילא י' לתפא ו' באמצעיתא, ואייה נטיר לה, הדרה הווא דכתיב (ישעה מב י) אני יהו"ה הווא שמי וכו'.

ב היכלא לנקדה, גג דילה אייה רקייע, ואיהו פתח - עלייה אtmpar (תהלים קד ב) נוטה שמים כירעה, ואיהו ו' דמכסי על נקדה עלאה ומפא באמצעיתא, בגונא דא ו' (נ"א א) (נ"א ב).

צ תרין נצוצות דאת צ אינון צר"י, תרי ראשין דצ אינון תרין דעת'.

ש אית לה תלת ראשין, ואנון סג'ול, ואנון תלת נקדין שיר"ק. ז (נ"א ו') רישא דילה חיל"ם חיר"ק שיר"ק בר', קוץ מאלגאו חיר"ק קוץ דאת ג', וכלא אתרמי באת א, נקדה לעילא חיל"ם נקדה לתפא חיר"ק באמצעיתא שיר"ק בגונא דא ג', ועוד תרין בקדין דאת א אינון צר"י, ואנון שב"א, ואנון בדיוקנא אחרא א, בגון י' לעילא, ובאמצעיתא, ד' לתפא, א (נ"א ד) אייה קוץ לאתפא, קוץ